

opefter. Jeg har nogle Fotografier af det gamle Taarn, som viser, hvordan det saa ud, den Gang det blev vedligeholdt, og hvordan det ser ud nu, da det er i Forfald, og jeg stiller disse Fotografier til Raadighed saavel for den højtærede Undervisningsminister som for det høje Ting. Nu ved jeg imidlertid, at Nationalmuseets 2den Afdeling er blevet opmærksom paa dette Forhold, og jeg skylder at tilføje, at naar jeg nævned, at man, den Gang Nationalmuseet overtog Vedligeholdelsen, glemte at søge en Bevilling dertil, kan det ikke tilskrives den nuværende Direktør for Nationalmuseets 2den Afdeling, idet jeg ved, at han er opmærksom paa Forholdet og er til Sinds at søge en Bevilling til Taarnets Vedligeholdelse, en Bevilling, som vistnok vil andrage 5,800 Kr. For denne forholdsvis beskedne Sum mener man at kunne restaurere Taarnet, og det siger sig selv, at naar denne Restaurering bliver fuldført, vil der ikke kræves meget til Taarnets Vedligeholdelse, navnlig hvis man overlader den til en Haandværker i Skagens By. I saa Fald vil den kun andrage et mindre Beløb, maaske ikke en Gang 100 Kr. om Aaret. Jeg haaber, at den højtærede Undervisningsminister vil tage sig velvillig af denne Sag, og at Rigsdagen vil støtte den. Jeg skal ikke udtale mig om det gamle Taarns historiske Værdi, men det staar dog som et talende Vidnesbyrd om en af de største Naturkatastrofer, der har ramt vort Land, og allerede af den Grund forekommer det mig, at det vilde være Synd, om det gamle Taarn skulde smuldre helt hen, naar det er muligt ved en lille Bevilling at gøre det saaledes i Stand, at det kan staa i hundrede Aar og mere. Jeg beder altsaa for dette gamle Fortidsmindes Bevarelse. Det er paa høje Tid, at der bliver gjort noget ved det, hvis det skal reddes. Jeg haaber, som sagt, paa, at Rigsdagen i Forening med den højtærede Minister vil drage Omsorg for, at de nødvendige Midler til Taarnets Restaurering og Vedligeholdelse fremskaffes.

Endelig vil jeg gøre en politisk Bemærkning til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) i Anledning af en Udtalelse, han forleden Dag, da han havde Ordet som Ordfører for sit Parti, fremsatte med Hensyn til en Udtalelse af mit Partis ærede Ordfører, der gik ud paa at misbillige den Tvang, der under den forhaandenværende Situation paa mange Maader blev lagt paa Erhvervene og i Særdeleshed paa Landbruget. Overfor

denne Udtalelse af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) udtalte det ærede Medlem fra Fredericia, at hvis man blot havde gennemført Socialismen, vilde det hele have ordnet sig af sig selv. Det ærede Medlem fra Æbeltoft havde sagt, at vi nu var inde paa Statssocialismen, men det var ikke Tilfældet. Nej, havde vi blot haft Statssocialismen, vilde det hele have ordnet sig. Det ærede Medlem udtalte ifølge Ridsdagstidende følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere: „Det er den nuværende Ordning, der i sit Følge medfører Tvang under ekstraordinære Forhold, hvorimod man under en fornuftigere Ordning vilde have kunnet faa en harmonisk Udvikling i fuld Frihed“. Denne fornuftigere Ordning, som det ærede Medlem sigter til, er Socialismen, hvad han udtrykker i nogle forudgaaende Linier.

Nu vil jeg spørge det ærede Medlem, hvorledes han tænker sig en saadan Ordning. Jeg gaar nemlig ud fra, at han ikke har sagt en almindelig Flovse, men har tænkt paa en bestemt Ordning, som skulde være bedre end den, vi har, og som vilde føre med sig, at vi kom ind i en harmonisk Udvikling. Dette Spørgsmaal har adskillige Gange været under Debat her i Folketinget, men aldrig har man faaet virkelig Besked paa, nogen Vejledning med Hensyn til, hvorledes de forskellige Talsmænd for det socialistiske Landbrug har tænkt sig, at denne Reform skulde gennemføres, derimod har man hørt, at der har været fremsat de forskellige Planer i saa Henseende. Jeg skal nævne, at i 1903 udgav det ærede Medlems tyske Meningsfælle Dr. David en udmærket Bog, som bærer Titelen: „Socialismus und Landwirtschaft“. I denne Bog gør han sig til en meget varm Talsmand for den Produktionsform, som det danske Landbrug er kommet ind paa, han fremhæver meget stærkt, at denne Produktionsform, Fællesdriften, er den egentlige, ideelle Socialisme, han bruger maaske ikke udtrykkelig disse Ord, men det er Meningen, og han paa-viser, hvorledes netop denne Fællesproduktion under de Former, hvorunder den drives, har været af den største Betydning netop for de smaa Brug, idet denne Produktionsform har formaaet at gøre Produktions- og Salgsvilkaarene lige for den store og den lille Jordbruger. Tillige fremhæver han, at denne Form for Landbrugsproduktion ikke i nogen Maade hindrer det private Initiativ, tværtimod, det er en fælles Produktion under Enkeltbe-